

ת"פ 27593/03/13 - מדינת ישראל נגד נתנאל רוימי

בית משפט השלום בנתניה

18 מרץ 2015

ת"פ 27593-03-13 מדינת ישראל נ' רוימי

27611-03-13

בפני כב' השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
נתנאל רוימי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד ניסים סוסי

הנאשם בעצמו וב"כ עוה"ד אנה ברונשבק

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עובדות כתב האישום-

א. הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו, בעבירה של סחר מסוכן בצוותא, עבירה לפי סעיף 19א+13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מכתב האישום המתוקן עולה כי במהלך התקופה שבין מאי 2012 לפברואר 2013, הופעל סוכן סמוי במחוז מרכז במשטרת ישראל (להלן: "הסוכן"). במהלך תקופת הפעילות, הכיר הסוכן את יעקב "יאשה" טסטו (להלן: "יאשה").

בתאריך 4/12/12, בסמוך לשעה 14:07, התקשר הסוכן ליאשה ואמר לו שהוא צריך חשיש ב - 600 ₪. השניים קבעו להיפגש במקום מפגש בנתניה. יאשה הגיע למקום המפגש כשהוא מלווה בנאשם ובאדם נוסף. יאשה נכנס לרכבו של הסוכן והוציא 3 חתיכות של חומר החשוד כחשיש וביקש תמורתן 400 ₪. הסוכן סרב לשלם יותר מ - 200 ₪ תמורת הסם. כאשר יצאו מהרכב, אמר הסוכן לנאשם כי

"אלו חתיכות על הפנים", ובתגובה השיב יאשה כי "יקחו ממישהו אחר" והנאשם הציע כי יסעו למכר המתגורר בסמוך. בהמשך לכך, הנחה הנאשם את הסוכן לנסוע לרח' שטרית 16 בנתניה. בהתאם לכך, נסע הסוכן לכתובת האמורה, שם ירדו הנאשם ויאשה מהרכב.

בהמשך, חזר יאשה לרכב והוציא 6 חתיכות של סם מסוכן מסוג חשיש, ואמר לסוכן: "אתה רואה אלה חתיכות יפות, זה אצבע של 200 ₪". הסוכן הסכים עם יאשה ומסר בתמורה לסם 600 ₪ לנאשם. משקלו של סם החשיש בו סחר הנאשם בצוותא חדא עם יאשה היה 22.23 גרם נטו.

טענות הצדדים-

ב. ב"כ המאשימה טען כי יש להתייחס בחומרה לעבירה בה הורשע הנאשם, נוכח פגיעתה בערך המוגן של שלום הציבור ובריאותו. כן הפנה התובע לחוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שרות המבחן ולכך שנראה כי לא הפנים את חומרת מעשיו. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 6-12 חודשי מאסר, כאשר הוגשו פסקי דין התומכים בעמדת התביעה בעניין זה. ב"כ המאשימה טען כי יש להשית על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם, לצד מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

ג. ב"כ הנאשם טענה, כי אף שאין להקל ראש בעבירה בה הורשע הנאשם, הרי שנסיבות ביצוע העבירה אינן מן החמורות, בשים לב לכך שמדובר במקרה יחיד, כאשר הנאשם התנדב לסייע לאדם עמו עבד באותה עת (יאשה) ולא היה בעצמו המוקד של ביצוע עבירת הסחר. כן הפנתה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולהיותו נטול עבר פלילי. לעיון בית המשפט הוצגו מסמכים המצביעים על פגיעה מוחית, ממנה סבל הנאשם בהיותו כבן 15, וכן מסמכים המלמדים על שירותו הצבאי של הנאשם ככלבן (נ/1-3/). עוד טענה הסנגורית, כי יש ליטול בחשבון את העובדה שהנאשם היה עצור בגין התיק דנן למשך 7 ימים ובהמשך שהה תקופה ממושכת במעצר בית מלא. לשיטת באת כוח הנאשם, מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשי עבודות שרות, ויש להשית על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם.

מתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם-

ד. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.

ה. במקרה דנן, הערך החברתי המוגן בעבירה הנו הצורך להגן על הציבור מפני הפגיעה הישירה והעקיפה

הנגרמת כתוצאה מן הסחר בסמים. הפסיקה הדגישה בעבר את הצורך להילחם בנגע הסמים, אשר נזקיו החברתיים, האישיים והכלכליים הנם קשים ומשמעותיים.

בע"פ 6373/06 **מדינת ישראל נ' אלנשמי** (מיום 6.9.06), קבעה כב' השופטת ארבל:

"כאשר בעבירות סמים עסקינן, לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו כמערכת וכחברה להיאבק בנגע הסמים. פן חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבוחרים לעסוק בסחר בסמים. הסחר בסמים מסוכנים הינו אמצעי קל ונוח לעשיית רווחים נכבדים. ענישתם של מי שסחרו בסמים מסוכנים צריכה ליתן מענה גם לפיתוי זה ובמילים אחרות - על מי אשר שוקל לשלוח ידו בסחר בסמים להעמיד לנגד עיניו לא רק את הפיתוי לשלשל לכיסו סכומי כסף נכבדים אלא גם את הסיכון של שהיה ממושכת מאחורי סורג ובריח".

בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (מיום 6.9.12) ציין כב' השופט שהם:

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש (ראו, למשל, ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח(2) 734 (2004))."

1. **בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 31724-10-13 ליאור מלכ נ' מ"י** (פורסם בנבו), נאמרו בהקשר של גזירת הדין בעבירות סחר בסמים, במסגרת מבצע סוכן, הדברים הבאים :

" בעבירות כגון אלה בהן הורשע המערער, על ביהמ"ש, בעת שהוא קובע את מתחם העונש הראוי, לשקול, בין היתר, את הפסיקה והענישה שהונהגה בעבירות דומות (כאשר יש לזכור, כי העונש שנפסק בסופו של דבר במקרים אלה משקלל גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אותן יש לנטרל משלב קביעת מתחם העונש הראוי); את נסיבות ביצוע העבירות (למשל, במסגרת מבצע סמים); את סוגי הסמים שנמכרו (סם מסוג חשיש); משקל הסמים שנמכר בכל אירוע (ובעניינו מדובר בכמויות שאינן גדולות במיוחד); את התמורה ששולמה; את אופן ההתקשרות והיוזמה לרכישה/מכירה; את זמינות המערער לפניית הסוכן-רוכש הסמים ונגישותו לכמויות הסמים שנקנו ועוד" .

שיקולים נוספים העשויים, לשיטתי, להשפיע על מתחם העונש ההולם הנם: זהות הקונה (קטין, בגיר, נרקומן, סוכן משטרה), כמשפיעה על הנזק שנגרם ושעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה; רמת התכנון; כמות העסקאות ופרק הזמן שחלף בין עסקה לעסקה.

2. מידת הפגיעה בערך המוגן, במקרה בו עסקינן הנה מהותית, אם כי איננה מצויה ברף החומרה העליון

של העבירה נשוא הדין.

העבירה נשוא כתב האישום בוצעה במסגרת הפעלה של סוכן משטרה סמוי, כאשר הסוכן הוא אשר פנה ליאשה ויזם את קניית הסם. מן האמור בסעיף 1 לעובדות כתב האישום עולה, כי התיאום המוקדם בנוגע לעסקת הסמים, בוצע בין הסוכן ליאשה ולא בין הסוכן לנאשם. נסיבות הצטרפות הנאשם ליאשה, עובר למועד הרלוונטי, אינן ברורות. מן המתואר בסעיף 2 לעובדות כתב האישום, ניתן ללמוד כי המפגש הראשוני בין הסוכן ליאשה, לצורך רכישת הסם, בוצע ברכבו של הסוכן, ללא נוכחות הנאשם, אשר המתין בחוץ. נדמה כי הנתונים שתוארו עד כה עשויים ללמד על כך שהנאשם לא היה הדמות הדומיננטית בסחר שבוצע מול הסוכן.

יתרה מזאת, בשים לב לעובדות כתב האישום ולכך שעסקין בעסקה חד פעמית, אין ניתן לומר שמדובר בנאשם שהוכחה לגביו זמינות גבוהה לפניות הסוכן או נגישות משמעותית לכמויות של סמים.

עוד אציין, כי עסקין בעסקה במסגרתה נמכר סם מסוג חשיש, שאינו נמנה על קבוצת הסמים הקשים. משקל הסם שנמכר נמוך יחסית (22.3 גרם נטו) והסכום ששולם בגינו הנו 600 ₪.

נסיבות ביצוע העסקה מצביעות אמנם על כך שלביצוע העבירה קדם תכנון מוקדם בין הסוכן ליאשה, ברם לא ברור כאמור, באיזה שלב, טרם המפגש בין הנאשם לסוכן, הוכנס הנאשם לסוד העניינים.

לא למותר להוסיף, כי העובדה שרוכש הסם הנו סוכן משטרה, מפחיתה את הנזק שנגרם ושעלול היה להיגרם, כתוצאה מביצוע העבירה.

מנגד, אציין לחומרא את העובדה שהנאשם הכווין את הסוכן למוכר אחר בשכונה, אחרי המפגש הראשוני, ואף הלך יחד עם יאשה לאותו מוכר, בכדי להביא ממנו את הסם האסור. יתרה מכך, הנאשם קיבל לידי את התמורה הכספית, בגין הסם שהועבר לסוכן המשטרה.

ח. בחינה של רמת הענישה הרווחת, מצביעה על הטלת עונשי מאסר בפועל בגין העבירה נשוא כתב האישום, אם כי במקרים מסוימים נקבע שעונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שרות.

ברע"פ 7996/12 אליהו יוסף נ' מ"י, נדון עניינו של נאשם, אשר הורשע בביצוע 4 עבירות של סחר ושל תיווך בסם מסוכן מסוג חשיש, בכמויות קטנות יחסית (עד 6 גרם נטו של סם בכל עסקה). בית משפט השלום קבע, עוד טרם כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחת ממכירות הסם, נע בין 7 חודשי מאסר ל - 18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 21 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם על גזר הדין. בדחותו בקשה

למתן רשות ערעור, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ציין בית המשפט העליון כדלקמן:

" על המבקש נגזר עונש כולל בגין ביצוע של ארבע עבירות סמים שונות, כאשר לא אחת עמד בית משפט זה על הצורך במדיניות ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה, כחלק מהמלחמה בנגע הסמים ובהשפעתו השלילית על החברה (ראו ע"פ 3578/12 עזמה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.1.2013)). אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי".

בת"פ (נתניה) 16717-03-13 מ"י נ' אנגדה, נדון עניינו של נאשם, שהורשע בסחר בסמים, במסגרת הפעלת הסוכן המשטרתי הסמוי, אשר הופעל מול ישה והנאשם. באותו מקרה דובר בנאשם, אשר מכר לסוכן בשתי הזדמנויות, בהפרש של 5 ימים, סם מסוג חשיש, במשקל של 12 גרם נטו, וזאת תמורת ₪ 400 בעד כל מכירה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם, בגין כל אחת מן העבירות, נע בין 5 חודשי מאסר לבין 11 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (כפר סבא) 16209-03-13 מדינת ישראל נ' גאבר (עציר)-

דן בית המשפט בעניינו של נאשם, אשר הורשע במסגרת מבצע סוכן, במספר עבירות של מכירת חשיש במשקלים משתנים שנעו בין 10 גרם ל - 80 גרם נטו. בנוגע למתחם העונש ההולם נפסק: "מתחם הענישה ההולם בעבירת **הסחר בסמים** בנסיבות אלה, נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לכל אחת מעבירות הסחר (ראו גם: ת"פ(רמ) 33804-01-12 מדינת ישראל נ' עזרן ואח' [פורסם בנבו] (מיום 13.11.12); ת"פ 48125-05-11 מדינת ישראל נגד ספיבק, [פורסם בנבו] (מיום 11.11.12); ת"פ 39936-04-12 מדינת ישראל נגד מליחי, [פורסם בנבו] (מיום 6.2.13)".

בת"פ (שלום ת"א) 49973-07-12 מדינת ישראל נ' הורנשטיין (עציר), נדון עניינו של נאשם שהורשע במספר עבירות של סחר בסמים. בית המשפט קבע, בין היתר, כי מתחם העונש ההולם בגין אירוע סחר אחד בחשיש, תמורת 300 ₪, ינוע בין 5 חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר.

גם **בת"פ (שלום רמלה) 33804-01-12 מדינת ישראל נ' עזרן (עציר) ואח'**, נקבע כי מתחם העונש ההולם בנוגע לעבירה בודדת של סחר בחשיש בתמורה ל - 100 ש"ח נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ט. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשה העבירה ולמידת אשמו של הנאשם, לרבות הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן ומדיניות הענישה הרווחת, סבורני כי מתחם העונש ההולם הנו החל משה חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שרות, ועד ל-

12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילה של רישיון הנהיגה.

י. במקרה דנן, נוכח מכלול נסיבותיו ובשים לב לתסקיר שרות המבחן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולא.

י"א. בתוך מתחם העונש ההולם, על ביהמ"ש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א לחוק. במסגרת זו, הבאתי בחשבון שיקולי את הנסיבות הבאות:

1. הנאשם כבן 30, נטול עבר פלילי, הנו רווק המתגורר בבית אביו, עובד בממכר מזון ומתעתד להינשא בקרוב. הנאשם עבר פגיעה מוחית בהיותו כבן 15 ואושפז בשעתו בבית לוינשטיין. לדברי ב"כ הנאשם, נוכח הפגיעה האמורה, סובל הנאשם מפחד ממקומות סגורים (לא הוצג אישור רפואי בנושא זה). אמו של הנאשם חירשת-אילמת הסובלת אף מבעיות ראייה, והיא המתגוררת עם בן זוגה בהולנד. נוכח הנסיבות המתוארות, הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע בנאשם ובבני משפחתו.

2. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בעבירה המיוחסת לו טרם שמיעת ההוכחות. בכך חסך מן הזמן השיפוטי ומזמנם של העדים.

3. מאז ביצוע העבירה חלפו שנתיים ימים. הנאשם לא הסתבך בביצוע עבירות נוספות ונראה כי ברמת העיקרון הנו עושה מאמץ לתפקד בצורה נורמטיבית בחברה, כאשר העבירה נשוא תיק זה איננה מאפיינת את התנהלותו דרך קבע. בנסיבות אלו, השמת הנאשם מאחורי סורג וברית, עלולה להוביל להידרדרותו ולחשיפתו בצורה קרובה והדוקה למושגים ולאופן ההתנהגות האופייניים לעולם העברייני.

4. הנאשם היה עצור בגין התיק דנן למשך שבוע ימים, לראשונה בחייו, והיה נתון לאחר מכן במעצר בית מלא למשך תקופה מהותית. יש לקוות כי תוצאות אלו של מעשיו, לצד הרשעתו בפלילים, יהוו עבורו גורם מלמד ומרתיע.

5. **מתסקיר שרות המבחן** עולה כי בעת שהנאשם נפגש עם קצין המבחן, נראה היה כי הנאשם אינו ער לחומרת מעשיו. הנאשם ניתק קשר עם שרות המבחן והקשה בכך על העמקת התובנה הנוגעת לנסיבות מעורבותו בהתנהגות השולית. התרשמות שרות המבחן הנה כי הנאשם בעל דימוי עצמי נמוך, אישיות לא בשלה והנו נעדר גורמי הכוונה ותמיכה בחייו. העובדה כי הנאשם אינו מגלה תובנה באשר לפסול שבהתנהגותו, כמו גם חוסר שיתוף הפעולה עם השרות במסגרת האבחון (ראו גם התייחסות משלימה מטעם שרות המבחן מיום 22.12.14), מובילים

לשיטת קצין המבחן לרמת סיכון להישנות התנהגות שולית. לפיכך, נמנע שרות המבחן מהמלצה טיפולית והבהיר כי יש, להבנתו, להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה ומוחשית, אשר תבהיר לנאשם את חומרת מעשיו ותציב לו גבולות.

י"ב. שקלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, בדגש על היעדר עבר פלילי, על הודאת הנאשם ונטילת האחריות ללא צורך בשמיעת ראיות ועל נסיבותיו האישיות של הנאשם, מובילני למסקנה כי מן הראוי לגזור על הנאשם עונש מאסר, המצוי ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם, וכי יש מקום לאפשר ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שרות.

בהקשר זה אציין, כי מחוות דעת הממונה על עבודות השרות, מיום 8/2/15, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שרות, וכי בדיקת שותן שמסר במעמד הריאיון נמצאה נקייה. הנאשם הביע הסכמתו לביצוע עבודות שרות.

י"ג. **נוכח כל האמור עד כה, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שרות.

בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות, מיום 8.2.15, יבצע הנאשם את עבודות השרות בשב"ס, מתחם הדורים בבימ"ר הדורים, תל מונד.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 19.4.15 בשעה 8:00, במשרדי הממונה על עבודות השרות, יחידת עבודות השירות, מפקדת מחוז מרכז, רמלה.

מובהר לנאשם כי ניקיונו מסמים מהווה חלק מתנאי עבודות השרות, באופן שאם תתגלה מעורבות פעילה, בין בגילוי סם ובין בניסיון לזיוף דגימת שתן, יהווה הדבר הפרה של תנאי עבודות השרות. חריגה מתנאי עבודות השרות, תגרור אחריה את הפסקתם ואת ריצוי העונש במאסר של ממש.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ד. קנס בסך 3000 ש"ח או 45 ימי מאסר תמורתו. לבקשת הנאשם ואביו יקוזז סכום הקנס מסכום הפקדון שהופקד בתיק המעצר 27611-03-13.

ה. פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך 6 חודשים, החל מיום 1.4.15. הנאשם יפקיד את רישיונו או הצהרה מתאימה במזכירות בית-המשפט בסמוך לפני המועד האמור.

ו. 12 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים.

העתק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השרות.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי מרכז.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר תשע"ה, 18/03/2015 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ניתן בזאת צו להשמדת הסמים שנתפסו בתיק.

רכושו האישי של הנאשם, לרבות מכשיר הפלאפון שלו, ככל שנתפס על ידי המשטרה, יושב לנאשם.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר תשע"ה, 18/03/2015 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט , שופטת

הוקלד על ידי גלי וקסלר